

S a m e .

Af dybest Nød lader os til Gud
Af ganske Hjerter raabe,
At vi, som har overtraadt hans
Bud,

Til hammen os det forhaabe,
At han vor Synd, mer med
Gjæmning og Ord,
Og hvad vi alle mod ham har
gjort,
Vil som en Fader forlade.

O Gud og Fader, alt efter dit
Ord,
Se ned til os Stænde,
Vi, som har saare ilde gjort
Med Hjerter Mand og Sænde!
Hjælp os i Jesu Kristi Naam
Alltid at gjøre hver Mand Gavn
Og saa en salig Ende!

Vor Skuld saa stor og megen er
Hvo kan den nok udgaande?
Dog din Barmhjertighed er fast
mer
Mod os saa nogenlunde,
Der søge vi alle af Hjertet til
Og haabes der findes ingen Veil,
Du vil os alt godt inde.

Du vil jo ingen Synders Død,
Eller at han skal omkomme,
Men et han heller omvender sig
Og kommer saa blandt de
Fromme;
Saa hjælp os nu, o Herre Gud,
At Stynden, vi har mod dine
Bud,
Skal os ikke overkomme!

Nytten af en kristelig Husstand.

Luther siger:
„Hvor man ikke fortaar at føre et
kristeligt Regimente i Husene, der
vil man aldrig bringe det til kriste-
ligt Regimente i Sognet eller i An-
ket eller i Kongeriget. I Hjemme!
er det første Regimente, og derfra
har al anden Regjering eller Størel-
se sit Udspring. Er Moden ikke god
kan hverken Træet eller Frugterne
blive gode. — Et Sogn eller en
Stad er intet andet end en God Huse
og et Ant eller et Kongerige intet
andet end en God Sogne eller Kir-
ker. Hvor nu Fader eller Moder
regiere Her, der kan hverken Skib-
flad eller Rødested, hverken Konge-

vige eller Keiserdømme blive regje-
ret godt. Af Sønnen i Huset bliver
med Tiden en Borger i Staten, en
Familieforsørger, en Forligedspers-
on, en Lærer, en Præst, en Konge,
en Keiser osv. Er han nu jels ukri-
stelig udbragen, bliver alt det andet
derester: Tjenerne som Herren,
Vennerne som Hovedet. Derfor har
Gud indskjæret som det mest for-
nødne, at der føres et kristeligt Re-
gimente omkring i Husene. Sler det
saa følger alt andet af sig selv. En
Fader skal derfor straffe som en
Dammer, midtveie som en Lærer,
brødfø som en Præst eller Biskop.
Hvor jaadant gaar for sig, der sam-
mer Guds Besjævnelse i Huset, spre-
der den sig over baade Stad og
Land.“

Luthers Minde.

I Wittenberg i Sachsenland
Der er en Grav tilfjere,
Der hviler sig en from Guds Mand
Alt under Kirkebue.
Hvad her han hed, det ved enhver
Som har sin Gud og Vibel klar:
Men hvad han hedder nu hos Gud,
Skal Engle for os svinge ud,
Naar vi med ham forjammes.

Han lukket op sin Bibelsbog,
Som var saa fast forseglet;
Han saa paa Herrens Smer Nøg
Guds Herlighed i Sveilet;
Han saante Vebtan Folkets Maal
Han trodsed Vand og Staal og
Baal.

Og hvad der freds mod Herrens
Ord,
Det sank paa Baal, det sank i Jord
Lhi Herrens Ord har Kræfter.

Trods Vift og Vold, trods Vand
og Baal
Gif Ordet vidt om Lande:
Det talte Folkets Dugemaal
Alt op til Nævre Strande,
Det lod ned Dominis Kildeweld,
Det høit gjenslød fra Dovroesjeld;
Ved Mofabjerg og ved Hella Klang
Det lillig joi i Marlesang.
Da var det lyst af løbe.

Der han gif hjem, den fromme
Mand,
Til Fader i det Høie,
Da sørged Kristne vidt om Land
Strand

Med Suf, mod Graad i Die;
Han fulgtes til sit Hvilested
Af Læge og af Lærde med,
Ja, mangen Ridder, gjev og bold
Med Laarer salvede sit Skjold,
Men Herrens Ord dem trøstet.

Moder har lært mig det.

Nu skal vi høre en vakker Fortæl-
ling om Bønnens Magt.

Skibet „Caroline“ var paa en
Reise i Vendenhavet og var alt
langt borte fra Amerikas Kyst, da et
frugtligt Uveir brød løst. Det va-
rede i fem Dage, og Mandskabet an-
saa sig aldeles fortabt. Just da
Uveiret rasede paa det værste, og
Skibet omstamlede som en Vold, kom
Langværket oppe paa Stormasten i
Næreie, og man maatte se til at faa
det klart. Men det syntes umuligt
i denne forrygende Storm at gaa op
i Masten. Det vilde være et livs-
farligt Vovestykke. Styrmanden
fejlede alligevel en Kabutsgaun at
gaa tilveirs. Det var en ung, spæd
Dreng, eneste Søn af en fattig Enke,
der havde sendt sin Diensten fra sig,
fordi hun neppe havde det tørre
Brød til sig selv. Da Gutten hørte
Styrmandens Befaling, tog han sin
Sne af, saa først op til Masten og
dempaa ned i de stummende Vølger.
Han lang et Øieblik, men pludselig
raabte han: „Jeg kommer straks“
og løb i det samme ind i Kabotten.
Neppe var et Minut forløbet før han
kom igjen, og nu gif han op ad Ban-
terne, hæf og freidig. Den Mand,
der har fortalt dette, stod just paa
Laffet og fulgte Drengen med Øine,
til det fortnede for dem. Han
spurgte Styrmanden: „Hvorfor
sendte du ham derop? Han kommer
jo ikke levende ned igjen.“ Sty-
manden svarede: „Mand smilde,
hvor Gutten staa. Han der kletter
jo som en Etern.“

Den anden saa igjen op. Endnu
var Gutten deroppe. Nu hang han
i Merjet og flakrede hurtigt videre
Stormen rasede og bølgede Masten
helt ned imod Vølgerne. Gutten
holdt sig taappert fast, og indet et
Kvarters Forløb var han i aad Pe-
hold nede paa Dækket.

„Gud være lovet!“ raabte Fortæl-
leren. Af Mangst havde han ikke før
kunnet saa et Ord over sine Læber.

Endnu samme Dag opsogte han
Gutten.

„Var du ikke bange?“ spurgte han
ham.

„Jo,“ sagde Gutten.
„Det kunde jeg nok tænke mig, da
du betænkte dig i Kabotten.“

„Betænkte mig? Nei, men jeg
ville først bede. Jeg tænkte som saa
at jeg ikke kom levende ned igjen
saa det var bedst at bede først. Siden
var jeg ikke bange.“

„Hvor har du lært at bede?“

„Da jeg var hjemme. Min Moder
lærte mig det. Da jeg saa reiste
fra hende sagde hun, at jeg aldrig
maatte glemme at bede til Gud; thi
saa vil Gud bødere mig fra enhver
Fare; derfor forlømmer jeg det hel-
ler aldrig. Moder har lært mig
det.“

Moderen er det dog bestandig.

Maatte denne Historie blive be-
kendt for ret mange Mødre. Og
saa deres Børn maa jo ud i Storm
og Vølger, om ikke just paa Høvet.
Vel den, som da kan bede.

G. S. J e l l e t a d .

**Jeg skal sige dig, hvor Hemmelighe-
den stikker.**

Der var engang en Biskop i Ita-
lien, som frygtede Gud og elskede si-
ne Medmennesker; men han blev H-
ke desto mindre misgjendt og mis-
undt af andre og havde flere baade
hemmelige og nabensbare Fiender som
sagde ham Gindringer ideoen under
Udøvelsen af hans Kald. Umiddel-
fandt han sig med stor Laalmodig-
hed i sine Modstanderes Drillerier
og var aldrig Nag til nogen af dem,
— men gjengjældte altid ondt med
godt. En af hans fortrolige Ven-
ner spurgte han engang hvorledes
han dog altid kunde vise sig saa ro-
lig og holde gode Miner til saa Het
Spil.

„Jeg skal sige dig, hvori Hemme-
ligheden stikker“, svarede Biskopen.

„At jeg altid er glad og vel tilmode
har jeg jildels mine Time at talke for
og den Maade. Hvorpaar jeg bringer
dem.“

„Hvorledes det?“ spurgte Vennen.
„Ved enhver Leilighed“, svarede
Biskopen, „opløfter jeg mine Time
først mod Himmelen og erindrer mig

denved om, at min Hovedforretning og mit egentlige Maal er højt oppe. Derefter ser jeg ned paa Jorden og betænker, hvor lidet Num jeg der behøver, naar jeg engang skal begraves; endelig ser jeg omkring mig og betragter de mangfoldige, som har det værre end jeg. Alt dette lærer mig, hvor lidet Grund jeg har til at bejvære mig over Jordelivets Plager."

Prøvelsens Tider.

"Mist ikke Modet, Hans, du skal se; Gud hjælper os igennem ogsaa. Han har altid gjort det før. Der kommer nok bedre Dage for os snart."

Saadan var det, at Bertha, Konen min, tog det. Hvis alle Mænd havde en slik Kone, som jeg har, da var det nok ikke saa vanskeligt at være vil, da. Stallarø den Arbejder, som ikke kan saa Arbejde; og endda værre er det, naar en har Kone og Smaa barn, som venter paa Brødet af ens Haand og lidet skaar af det. Men det aller værste er at have en Kone, som klager og sutrer og ser paa en, som om det var ens egen Skyld, at en maatte gaa der arbejds-løs.

Det, som jeg skal fortælle om nu, handte for en Del Aar siden. Jeg var Bryggearbejder og havde tjent gode Daapenge, da der var gode Tider. Et lidet Hus med Have havde jeg leiet, hvor jeg og Konen min hielte med Blomster og Grønsager efter Aftens. Hvor jeg var glad i den Sæson. Og saa slikt jeg blev i det Arbejde; Folk sagde, at jeg godt kunde tage Plads som Gartner, om andre Ting glap.

Men saa kom der andre Tider,

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore. Vene, billige Bærlser for Rejsende. tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mænd.) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Dragt fra Luther Publ. Huse.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

desværre. Det blev lidet med Skibsfart paa vore Kanter, og den ene efter den anden af os blev opjagt. Tilslut var det ikke muligt at saa noget af gjore der, og saa maatte vi prøve et andet Sted. Na, det var haardt at brude op fra det pene Hus og den vakre Haven. Men Bertha vilde ikke vise mig, at hun brød sig om det. Sun sang og pratete som altid:

"Det er ikke saa nase med hvordan vi bor, Hans, naar vi bare kan saa være sammen."

Vi skiftede til en lidt større By, men lige ilde var det der. Det gik unda en, saalange vi havde noget igjen af det, vi havde sparet sammen i de gode Tider. Det var mærkelig saa længe de Pengene raf — der var en særlig Betsignelse i dem. Det var Bertha, som altid passede paa, at vi skulde sætte noget tilside hver Uge, medens jeg havde god Fortjeneste. Det er det gale blandt os Arbejdssfolk ofte, at vi altfor lidet sparer, medens vi har noget at tage af.

Og hvor Bertha var nøjsom. Vi to og Værnene stavede os sammen i et saa lidet Hus, at de var saa vidt vi kunde see os. Bertha lærte sig at greie sig med lidet i alle Ting. Sun lagte Middag af Poteter og Løg og Suppe af nogle fattige Ben, hun fik kjøbt for nogle Cents. Og ofte tror jeg nok, hun bare spiste sig halvdødt selv, for at vi skulde saa nok.

Dere, som har prøvet, hvad det all sige, at gaa Gade op og Gade ned, eller staa og hænge paa Bryggerne or at spejde efter Arbejde — og komme hjem Aften efter Aften med den samme trostesløse Bæst — dere forstaar, hvordan jeg havde det i den Tiden.

Dere vil kanske ikke dømme mig for haardt, naar jeg fortæller dere, at der ofte kom bitre Tanker op hos mig. Jeg kunde ligge vaagen om Nætterne og næsten gaa irette med Gud. Hvordan kunde han lade sli-ge Ting ske? Men jeg vidste hele Tiden ved mig selv, at det ikke var ret at tænke sli, som jeg gjorde.

En Dag, jeg stod ude i Gaarden og hang, kom jeg til at snakke højt ved mig selv.

"Hvis Gud vidste, hvad det var at være julien og elendig og ikke have noget Naab mere —" sagde jeg, og jeg knyttede Haanden, der jeg stod.

Da hørte jeg en svag haanlig Ratter lag mig. Det var en af Leieboerne, som var kommet ud, uden at jeg havde lagt Mærke til det.

"Ja, det kan De nok sige," sagde han. "Gud? Hvis der er nogen Gud — og det ved vi jo ikke noget om — da undres jeg paa, hvordan han vilde synes om at have det som

jeg har det. Jeg var en frisk og og læste i det vindende Daglys. dygtig Mand for nogle Aar siden — og se paa mig nu! Ha! Ha!"

Jeg saa paa ham. Folk sagde, at han havde været en vakker Jyr engang. Det skulde ingen se paa ham nu; han var lige usjelt klædt som jeg og mager og elendig. De mente, at han havde Læring.

Det var ganske rart at have nogen at snakke med — nogen som forstod lidt af, hvordan jeg havde det. Og med engang brast det for mig, jeg lagde Hovedet op mod Gjærdet og graad. Da var det, som om det kom noget ganske andet over Manden. Han snakkede til mig saa venlig og godt, som om det skulde have været min egen Broder. Jeg mærkede, at han vilde mig vel og gjerne vilde have hjulpet mig, om han kunde. Og jeg skal ikke glemme, hvor godt det gjorde mig. Endda havde han ikke den bedste Trosten at give; men alligevel: "Han elskede sin Broder som han saa."

Da jeg kom ind igjen, sad Bertha

og og læste i det vindende Daglys. Hun læste højt for sig selv: "Naab paa mig paa Nødens Dag, og jeg vil bønføre dig —"

"Saa," sagde jeg. "Dette er Nødens Dag. Men Gud hører os ikke. Han ved ikke, hvad det er at være julien og træt og elendig."

Hun saa bedrøbet paa mig. "Se Hans, han ved det," svarede hun stille. "Jesus var julien og led Nød, medens han var her paa Jorden. Og nu i sin Himmel ved han hvordan vi har det, og beder for os."

Vi talte lidt mere om disse Ting, og for sidste Gang paa længe var det, som om en lidet Straale af Naab traangte ind i min Sjæl. Den Aften bad jeg "en virkelig" Bøn. Jeg talte med Gud, som om jeg troede han hørte mig.

"Hjære Herre Gud," sagde jeg. "hjælp mig til at saa Arbejde. Du ved, hvor vanskeligt det er for mig. Jeg vil gjerne prøve at tjene Dig, Herre Gud, fra denne Dag af."

Jeg laa længe vaagen efter dette.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt anerkjendt av University of Washington. Skolen hadde sidste aar 212 elever.

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normal-skole og forretningsfag, musik, husholdningslære, byggekunst. Extrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intrædelsesexamen kræves. Kom naarsomholst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit.

Adresse:
N. J. HONG, Principal,
Parkland, Wash.

Der kom en Fred over mig, og jeg følede ind, som et Barn i Mors Arme.

Men jeg fik ikke Arbejde straks. Na, det var hære Tider. Men alligevel var jeg ikke saa uslykkelig som før. Da Aftenene tog jeg mit Nytestamente og læste om Jesus. Og lidt efter lidt blev han min bedste Ven. Det var ikke noget jeg kunde snakke om, men jeg vidste, at Jesus var mig nær og elskede mig. Og jeg den fattige, simple Arbejder, jeg elskede ham igjen.

Engang snakkede jeg med den stakkels unge Mand, som jeg traf den Dagen inde paa Skarpskjolden. Karl Hansen kaldte han sig. Det blev mig for mig, at jeg syntes jeg maatte si-

ge lidt til ham om vor Fader i Him-melen.

Men han rystede paa Hovedet. „Det der dner ikke,“ sagde han. „Var han Fader og brød sig om os, lod han os ikke have det sliq, som vi har det.“ Men jeg saa, at han havde Taarer i Øinene, og at han vendte sig bort, for at jeg ikke skulde se det.

Nogle Dage efter leste jeg et Avertissement efter en Mand til at udføre Høvedarbejde paa en Villa nær ved Vnen. Arbejde for hele Sommeren og — god Løn.

Jeg satte mig straks til at skrive den Villet, som skulde nedlægges. Og hele Tiden, medens jeg skrev, bad jeg til Gud, om at jeg maatte faa den Posten.

„Bed du, at Hansen derinde er saa sly?“ sagde Bertha, som kom ind i det samme. Han har faaet Blodstretning ind. Du maa gaa ind til ham.“

Han saa elendig ud. Det var saa vidt, han kunde snakke. Men der var kommet noget mildere over ham, og han hvist frem, at jeg skulde ikke bryde mig om, hvad han sagde her, for han var en stor Snyder og at hans Elendighed var hans egen Skyld.

„Min stakkels Far“, stønnede han. „Jeg rejste fra ham — og Mor. Og jeg skal aldrig se ham mere.“

Han orkede ikke at snakke mere da men Dagen efter var han lidt bedre.

„Det er med mig, som med hør Hyren i Bibelen,“ sagde han. „Jeg vil gjerne gaa til min Fader. Vil De rejse ud til ham og fortælle ham hvor jeg er? Det er bare en Station herfra.“

Jeg maatte rejse samme Eftermiddag. Han gav mig Adressen og Føenge til Rejsten. Faderen havde et fint Navn, saa jeg.

Jeg stod sændig til at rejse, da Postbudet kom med et Brev. Det var just ikke saa ofte, det hændte. Det var Brev paa Villetten min. Jeg skulde samme Aften fremskille mig paa et Kontor, hvor jeg vilde træffe Villøens Eier.

„Spad skal jeg gøre, Bertha?“ hurgte jeg næsten fortoilet. „Jeg kan ikke komme tilbage før sent i Aften.“

Sun togde Hovedet paa min Skulder og begyndte at græde.

„Du maa rejse,“ sagde hun, da hun kunde snakke igjen. „Saa faar du gaa tid imorgen.“

Men vi vidste begge, at da kunde det være forsent.

Toget skulde netop til at gaa da en ældre Herre kom sturtende til og saadit naagede og blive med.

Han saa rigtig koselig ud, og det

var tydelig, at han var en meget rig Herre.

Han smilede til mig, medens han tørret Svæden af Panden. „Det var en strid Marsch for en gammel Mand, dette“, sagde han til mig.

„Det var hannen et Held, at De blev med“, svarede jeg.

„Held? Ja, ikke noget Slumpe-træk, tror jeg. For der gives ikke noget sliqt. Gud styrer alt for os — ogsaa de smaa ting.“

Jeg saa paa ham med store Øine.

„Det ser ikke altid ud“, vedblev han. „A. Efs. i Eftermiddag skulde jeg absolut være i Vnen for at træfe en Mand, hvem jeg havde sat Støene. Men saa maatte jeg hjem til Landstedet mit istedet.“

Det er floket for mig nu, men jeg er vis paa, der er en Slags Skyldelse i det ogsaa.

Jeg fik mig Tillid til Manden, at jeg fik Mod til at sige:

„De har kanske kjendt Gud længe De. Jeg er først nylig begyndt Voen. Og derfor vilde jeg gjerne spørge Dem: Er det sikkert, at Gud opfylder vore Bønner?“

Han fik rent et andet Udtryk, da jeg havde sagt det; der lagde sig en Skygge over hans Ansigt.

„Jeg er vis paa han gjør det,“ sagde han læst. „Endda han kan nok drøje. For 14 Aar siden gif min Søn fra Hjemmet sit. I alle de Aarene har jeg bedt om at maatte finde ham igjen. Gud har ikke villet det endda — og Oscar Monrad har bare at hør sig — ser ikke langt —“

„Monrad?“ raabte jeg, idet jeg næsten sprang op af Sædet. „Er det Deres Navn? Og hedder Sønnen Deres Karl?“

Den gamle Mand's Ansigt blev hvidt.

„Sovst“, stønnede han. „Hvad ved De om ham?“

Men da jeg havde fortalt ham alt jeg vidste om ham, vidste vi begge, hvorfor det havde truffet sig sliqt, at han havde maattet rejse med Toget den Dag.

Han traf Sønnen slye samme Aften. Alt hvad Løgekunst kunde udrette, blev gjort, og om en Tid kunde den unge unge Mand flyttes til sit gamle hjem og pleies i sin sidste Tid af sin Moders Kærlige Hænder.

Bertha og jeg bor i Nærheden af Gaarden, som Monrads Eier. Jeg har fast Arbejde der og ser Fremtiden rolig imøde.

„Jeg talde paa Gud paa Nødens Dag og han hørte mig.“

(Luth. Sendebud.)

En slytmodig og stille Mand's ufør-frænkkelige Væsen.

De Mærke hed en Lægmand,

der ofte havde fulgt Hans Nielsen Sauge paa Rejser. Han døde paa Ringsaker for en Del Aar siden. Ole Mørkveens Hustru var født paa Elverum. Sun og to andre Piger der blev vakte af Sauge under hans Opbold i dette Prestegjæld, blev af ham opmuntrede til at virke for Guds Rige i deres Hjembygd. De skulde gaa omkring paa Gaardene i Elverum og Nabobygderne paa Dag-arbejde og arbejde slytlig. I Hvile-tiderne skulde de slytlig læse og be-tragte Guds Ord, bede og synge. De vakte ofte megen Modsigelse, blev endog skandom ansøede for forruffte, men holdt i længere Tid troelig ved i denne Gjerning der ikke blev uden Beslygelse. Følgende interessant Træk ved man at fortælle om Mar-tha Mørkveen.

Engang Sauge var omringet af en Flok Renner, var han — som han ofte var ved saadanne Anledninger — meget opløst og oprømt. Mar-tha, som syntes, at Sauge blev vel trø og lod Munden løbe vel raskt, gif hen til ham og flappet ham sagte paa Skulderen og sagde: „Pas dig nu, Hans.“ Thi hun frygtede for, at de unge og uerfarne, som var tilstede, enten kunde misforstaa eller vildledes af hans frie Maade at være paa. Sauge optog dette med stor Venlighed, takkede hende for Pa-mindeelsen og tilspode, at naar han var blandt gode Renner, der effede Herren, sølte han sig saa hjemme, og blev saa oprømt, at han maatte ikke altid passede det rette Maal.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Døl „runners,“ som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, hør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line, til Husets-Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøker, kristelige Fortællinger og Sange Ialt atdelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

Berglund Bros.

Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Fø-de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating

Main 392-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4270.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret\$.75
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
 Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K .

Naar de Iudsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Fejl, som ogsaa kan haade, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

R. N. Gaard, Parkland, Wash., er nu Kasserer for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til Sam.

Alle Penge, som sendes til Herald, er sendes adresseret:

Pacific Herald,
 Parkland, Wash.

Send ikke Penge til Redaktøren da det voldes Bryderi.

Til Pastor Wm. Larson's Minde.

Den sidste Giften vi modtog fra Pastor Larson, som nu er salig her vandrede, er følgende Zulehilen:

"Pacific Herald" Personale.

En glædelig Zulefest tilskrives Gæder paa det hjerteligste.

Lad os alle i Aanden gaa med de Synder til Kribben og se "Den Zulegave Høen Gud gav os i sin Søn."

Med stærk Giften
 W. N. Larson.
 Mc Henry, N. D.

NOTICE.

The minutes of the Puget Sound Choral Union seem to have been lost or mislaid. In that event and if they cannot be found—if they cannot be found, and a copy of the minutes of the last business meeting be sent to the undersigned, before Febr. 29th, steps will be taken to appoint the necessary officers and committees to arrange for the next "Sanger-

fest" to be held at Fir, Wash., on June 18th, 1916.

C. H. NORGAARD,
 Everett, Wash.

A f t e n s j u k .

Aftenhvile,
 vil du ile
 til min barm?
 Vil du lindre
 i mit indre
 Livets barm?
 Vil du lindre
 i mit dunkle indre
 Livets bitre barm?

Aftenhvile,
 vil du smile
 til mig ned?
 Vil du bringe
 paa din vinge
 ro og fred?
 Vil du bringe
 mig paa lette vinge
 ro og stille fred?

Sorg og kummer
 straks forstummer
 paa dit bud.
 Hjertet higer —
 frit det stiger
 op mod Gud,
 Hjertet higer
 op mod Iohets riger —
 op mod hans Guds.

Ved hans hjerte
 al min smerte
 snart blir lyst;
 thi han smiler,
 mens jeg hviler
 ved hans bryst.

Thi han smiler
 huldt, mens frugt jeg hviler
 ved hans faderbryst.

R. K a v i e r .

For Høstavlens.

"Presten var snapper altid til os om Opofrelse. Jeg begynder at blive træt af dette. Han ventede af os, at vi skal give, give, give, give til alle Ting, det er altid at give. Det synes at være hans Mening at Kirken er den største Institution i hele Verden."

"Deri har han maatte ret. Men jeg er enig med dig i dette, vi kan ikke altid vedblive at give til Kirken. Der er andre Ting, som vi ogsaa maa komme ihu. Jeg er bange for at vor Prest er lidt ensidig og ikke saa praktisk, som han kunde være."

Den første Taler var en rig Forretningsmand, den anden en fremragende Sagsfører. Begge disse Mænd havde større Indtægter, og

de omgav sig ikke blot med nødvendige Ting; men de levede i Luxus og Overflod og negtede sig ikke selv nogen Ting som de havde lyst til. De var Medlemmer af Kirken, og de gav med "Hjertelighed" til Kirken's Gjøremaal; men ingen af dem forstod egentlig hvad "Opofrelse" var.

Nogle Maanedre efter denne Samtale, sluttede disse to Mænd sig til et Selskab, som skulde gjøre sig en Tur rundt Verden. Men før de drog ud tog deres "ensidige" Prest det Løfte af dem, at de vilde lægge nogle Merke til og lægge sig vel paa Hjerte dette eller hint Hjøldne og Indtægtsfont, som de maatte komme til at se i missionerende Lande gennem hvilke deres Selskab maatte komme til at gennemvandre. Begge lovede med en vis Sjælsfuldhed at de maatte kunde gjøre det.

I Korea en Dag som de vandrede rundt, saa de ude paa en Mark ved Siden af Veien en Gut, som var forspændt en naffaa primitiv Plog, medens en gammel Mand gik efter og styrede Plogen. Sagsføreren fandt Fornøjelse i dette Syn og tog et Billedbillede af det.

"Dette er da en underlig Scene," sa han, idet han vendte sig til Missionæren, som fulgte med dem som Tolk og Bemærker. "Jeg formoder, at de er meget fattige."

"Ja", var det beskedne Svar. Dette er Familien Chi Noni. Da vi begyndte Kirken her var de meget borte for at de kunde være med at ude noget til Byggefondet, men de havde ingen Penge. Da gik de hen og fulgte deres eneste Døse og gav Pengene til Kirken. Jaar drøjer de har Plogen selv."

Baade Sagsføreren og Forretningsmanden, som stod ved hans Side forblev ganske for nogle Billedbille. Saa sagde Forretningsmanden:

"Det maatte være en "virkelig" Opofrelse."

"De kaldte det ikke med det Naam", svarede Missionæren, "de syntes at det var heldigt, at de havde en Døse, som de kunde sælge."

Svært den ene eller den anden af de to Nigmænd havde meget at sige til dette. Men da de kom hjem tog Sagsføreren det ovennævnte Fotografi til Presten og fortalte ham den hele Historie og fortalte ham:

"Jeg ønsker nu at give det dobbelte af hvad jeg før har ydet til Kirken, — og var af den Godhed at give mig noget virkelig "Arbejdsarbejde" at udrette. Jeg har aldrig forstaaet hvad Opofrelse for Kirken var. En omvendt Side har lært mig dette. Jeg skammer mig ved at sige, at jeg endnu aldrig har ydet noget til min Kirke, som

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries = Hay Grain, Flour & Feed

Fri Levering.
 Vi tilfredsstiller vore Kunder
 Forsøg os.

Tel. Madison 107-J 4.

har været mig en Opofrelse." — (3. Camp).

Denne lille Fortælling bør vi alle tage til Hjerte. Hvad af os er det vel, som endog tilnærmelsesvis har vist vor Hjerlighed til vor Kirke og for Kirken, som denne nyomvendte Hødnings gjorde, forat han kunde have en Kirke i sin Nærhed?

Dermed viser denne lille Fortælling os, at det lønner sig at give til Missionen — ja, det lønner sig at ude til Missionen — det er en Belønning i at give til Missionen. Lad os ikke glemme det, ei heller tvivle paa dette, men meget mere hode Gud om, at vi kan anse os heldige, og være glad, naar vi faar en Indledning til at være med at give til Kirken's, d. e. Guds Riges, Gjøremaal ikkandt os. (Se Ap. Bj. 11, 29, 30, Rom. 15, 25 flg. Kor. 16, 1—3. (D. S.)

Syndsforladelse

Hvordan kan en Synd, der tynger paa Samvittigheden, forlades? — For det første deved, at man bedkjender sig den Synd, Taler er om; dertil kræves: Sanddrøghed. For det andet ved, at man tillæge bekjender Synden; dertil fordres Idningbed. For det tredje ved, at man fi-

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
 ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindsudskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors

Parkland Merchantile Company

W. J. FREEBORN, Prop.
GENERAL MERCHANDISE
Tel.: Mad. 106 J 3

ger den Synd Javel. Dertil behøves Kraft.

Alle tre Ting kan faaes hos Vor Herre Jesus. Den, som beder, han faar. Du Mennefsjæl, som begjærer at komme bort fra det gamle Syndens Liv, fly hen til Jesus i hans Menighed. Kun han kan skaffe dig Syndsforgjælfens store Gave.
„Menighedsblad i. Kr.“

Fra Vort Virkefelt.

Parkland, Wash.

Kvindeforeningen møder Onsdag den 1. Mars, i Kirkens Vajement. Mrs. Krutzen er Værtsinde.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester og Møder i Vor Frelser's Kirke, Syd 3 og 17de Gade. D. J. Ordal, Prøft.

Søndagskole og Bibelklasse hver Søndag Kl. 9.30 Formiddag.

Hvimesje og Altermgang paa Norf Kl. 10.30. Særstemaal Kl. 10.30.

Aftenfang paa Engelsk Kl. 7.30. Ved Aftenfangen vil Pastor Ordal prædike om Synden mod den Helligaand. Det er den Synd, som ifølge Guds Ord er uforgjærlig. Hvor bestaar denne Synd? Hvem begaar den? Hvorledes kan man vide, at man ikke har begaaet den?

Concordia, den norfke Ungdomsförening, møder hver Søndag fra Kl. 5 til 7.30 om Aftenen. Vor Frelser's Mission, East Bridge og 3 Streets, Søndagskole hver Søndag Kl. 9.30. Gudstjeneste paa Norf Kl. 8.

Kvindeforeningen paa Vestiden møder i Skapellet Torsdag den 2den Mars.

Oalla, Wash.

Gudstjeneste i den Lutherfke Kirke paa Engelsk Kl. 11, paa Norf Kl. 11.30.

Søndagskole Kl. 10 Form.

Syd Tacoma.

I den Lutherfke Kirke paa Warner og 62de St., er der Søndagskole Kl. 10. Se Dagbladene angaaende Gudstjenesten næste Søndag.

Mrs. Peter Alvestad, som undergik en meget vanskelig Operation, og som nu ligger paa Tacoma General Hospital, er i god Bedring.

Vest Tacoma.

I Immanuel Lutherfke Kapel, N. 14de og Stevens St., er der Søndagskole Kl. 10. Alle Lutherfke Forældre i dette Strøg bør benytte sig af denne Anledning til at undervise deres Børn i den Lutherfke Borgerskole. Støt dette Arbejde med Hjerte og Sind.

Den beleilige Tid.

Paulus formæner de Troende i Efesus at vandre værlig, ikke som Næise, men som Bise. Til denne Vandring hører, „at I kober den beleilige Tid.“ (Ef. 5, 10).

Det gjælder i alle Forhold at benytte den beleilige Tid.

Der er en beleilig Tid at sige Ja i Norden. Forsonnes den, bliver der ingen Gæst. Der er en beleilig Tid at springe ud af et brændende Hus, til at forlade et jynkende Skib, — og forsonnes den, saa er alt tabt.

Alle hver Tid er lige beleilig for et Menneske til at frelse sin Sjæl.

Det var en beleilig Tid for Ninive, da Jonas forkyndte det Herrens Ord. Gode Ninive da forherdet sine Sjæter, ja vilde det for altid have udskaugt sig fra Herrens Rædsel.

Ninive troede Profetens Ord og gjorde God; den bragte den beleilige Tid, og Staden blev sfaaned.

Det var en beleilig Tid for Lot og hans Hus at slette sig fra, da Engelen bebudte Sodomas Udbyggelse. Lot og hans Døtre bevarer den beleilige Tid, og blev frelste. Lods Døtre benyttede ikke den beleilige Tid, og hun omkom.

Den beleilige Tid for de to Vifinder paa Bden til Jeriko, var da „Jesus af Nazaret gik forbi.“

I det kinnelige er de fleste folk nok saa flage til at nytte den beleilige Tid. I det aandelige er man som Regel mindre nøieregnende hermed. Man synes at mene: Gælder Tid er lige beleilig, det er derfor ikke nogen Fare ved at udhætte sin Frelse paa ubeleiligt Tid.“ Man lader der ved den beleilige Tid gaa frø sig; — man bliver staaende paa Stetten uden nogenfunde at naa Havn.

Køb den beleilige Tid. Køb den. Vn, hvad det skal være for den beleilige Tid.

„Kom og følg mig“ sagde Jesus til en rig Ungling.

Det var den beleilige Tid for ham, kjøbte han den?

Nel. Prisen søntes ham for hoi. Jesus havde sagt, at det vilde koste ham hans Formue, og den Sum vilde han ikke betale. Derfor gik han bedrøvet bort, og lod den Værlighed glide ud af Hænderne.

Sad ingen Pris synes dig for hoi, naar det gjælder noget saa kostbart, som „den beleilige Tid“, til at blive frelst.

Efter „Dyktionæren.“

Jeg troede; derfor talde jeg.

I Aaret 1799 reiste Hans Nielsen Sange omkring i Bygderne rundt om Trondhjem sammen med en anden Løgnmand, Voks Gensjod. Stiftamtmand Angell fandt sig nu „befølet, til at lætte Sange under Tiltale, fordi han vorede der i Kantet at træde frem som offentlig Prædikant. Det samme Aar ogsaa tilfaldet med Voks Gensjod. Fra Trondhjem Naadindarrest blev de begge ført til Forhør paa Lensmandsgaarden i Veststrand. Man mente, at noget nu skulde komme for Dagen; til mange Røgte var sat i Løb.

Mandag den 24de December afholdtes Forhøret, og Sange blev først fremsat for Retten. Han gav da paa Tilspørgsel en fort Overlyst over sit Liv. Udspørgt om hvad der havde foranlediget ham til at lades at omstalle og holde offentlig Tale“, svarede han, at han havde fundet hos sig selv „en Sjereus

lyst til og attraa at tale Guds Ord og at holde det høit og i Ere.“

Paa Forspørgsel om, „Hvor han med jaadant Sværmen først havde begyndt“, erklærede han, at han aldrig havde faret med noget Sværmen; han havde som sagt, været en Elsker af Guds Ord og jaaledes havde han lige fra sit Hjemsted lært i Bibelen og sin Vornelærdom; dennes havde han talt om blandt andre og sagt dem, at jaaledes fandt han Guds Ord rigtig forskæet; kunde nogen af Tilhørerne forstaa det anderledes, vilde han høre det, paa det de kunde

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Lutherfke Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Udveksling rundt om i Nienæere, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Egge. vil vi gjerne faa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Lutherfke Bogmissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Bistop og sendes mod et abetodeligt Bidrag ved Henvendelse til Lutherfke Bogmission, Bergen, Norge.

Abonner paa

“Pacific Herald“

Koster bare 75c pr. Aar.

“Herald“ udkommer hver Uge og bringer dig ophyggeilig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for “Pacific Herald“ fra

Navn

Adresse

Gammel

Ny

Abonnent.

Årbødigst,

Navn

EN VIOLIN FRI.

Denne Violin er en fin, vakker og klangfuld, stor Violin af vakkert Trä, ibenholtz skruer, fingerbord og strengholder, 1 sölvsstreng og 3 tarmstreng, lag bue med hvidt haar. En god violinskole og en pakke harpax. Send navn og adresse for 24 pakker bluing at sälges for 10c pr. pakke. Naar solgt, send os \$2.40 og vi skal sende dem denne vakre violin med til behör preeis som averteret.

BLUINE MFG. CO.

951 Mill St., Concord Jct., Mass.

rette hinanden til Væe for Guds Naam. „Examineret“ om han havde flere i Afsæt og Følge med sig, der driver samme Gaandværk og Væsgjængerer, gav han den Befæd, at „han troede, der gives nogle Tusinder adspredte her og der i alle Norges Stæder, som er af samme Tænkesmaade som han, og som holder deres Taler for at opløse hinanden, naar de samles.“

Efter at Lars Samstads havde givet Svar paa de ham reftede Spørgsmaal, blev 36 Vidner afhørte, og alle Vidnesbyrd gik ud paa dette: at det havde gaaet sammeligt og ordentlig til ved Opbyggelserne; de to Fremnede havde ingen Betaling faaet for deres Taler, de havde talt „af Bibelen og Statskæmper“, og Almuen var meget begjærlig efter at høre dem; der var altsig bleven nydt Brændevin i Sammenkomsterne; men naar Taler var tilende, saa en-

ten gik de fra hvoerandre straks eller de sad endda en Stund, sang en Sang eller læste et Brev fra deres Venner.

Förhöret blev jaaledes den mest fuldtalende Retfærdiggjørelse for Sauge mod alle af hans Vindsmænd udspredte Nygter og Væfaldninger; han havde ogsaa under Förhöret krævet, at Vidneene skulde afhøres just i denne Retning, saa det kunde komme for Lyset, hvad han og Lars Venner vilde, og hvad de havde foretaget sig. Straks Förhöret var tilende, blev Sauge og Lars Samstads otter ført til Trondhjems Raadhus-arrest, indtil Dom i Deres Sag var falden.

Han skal sidde og smelte Sølv.

Nogle Damer i Dublin samledes under Tiden med hvoerandre for at tale om den hellige Skrift. En gang havde de det tredje Kapitel af Profeten Malakias fore, og under Betragtningen af det 2det og 3de Vers blev de begjærlige efter at vide, hvorledes de ædle Metaller renses. Da ingen af de tilstedeværende kunde give tilfredsstillende Oplysning herom, gik en af dem hen til en Guldsmied for at saa vide det. Uden at lige ham, i hvilken Hensigt det skede, spurgte hun ham, hvorledes Sølvet blev rensed for de urene Bestandele. Han var straks rede til at forklare hende Sagen. — „Men“, spurgte hun fremdeles: „Sidder de da under dette Arbejde?“

„Ja vel“, svarede han; „jeg maa under Smeltningen hode mit Die ufravendt fæstet paa Dønen; hi derjom Sølvet blev for længe udfat

for den stærke Hede, vilde det tage Stæde.“

Da gik der paa engang et Lys op for den spørrende over det fæstede og træffende i det brugte Billede:

„Han skal sidde og smelte og rens Sølv.“

(Mal. 3, 3)

Hun forstod nu ogsaa, hvilken herlig Anvendelse man deraf kunde gjøre paa det aandelige. Men da den enkelte Dame allerede var paa Veien for at vende tilbage til sine Veninder, ledte Guldsmieden paa hende og sagde, at han havde glemt at meddele hende en Omstændighed af Vigtighed, hvorledes han nemlig først da havde et sikkert Kjendetegn paa, at Renselsen var fuldendt, naar han saa sit eget Billede afspejlet i det klare Sølv. Dette førte endnu dybere ind i Betødning af det antatte Billedet. Først da, naar Guldsmied sit eget Billede i sine Væen, er Helliggjørelsens Bæst fuldendt. Da saa den Omstændighed maa ikke oversees, at Metaller forbliver i en stadig Væværelse, indtil alle de urene Dole er raskilte; først da er det ganske stille og ubæværeligt.

Judge not.

A woman, while shopping the other day, thoughtlessly picked up an umbrella belonging to another woman and started to walk off with it. The owner stopped her, and the absentminded woman, with many apologies, returned the umbrella.

The incident served to remind her that they needed som umbrellas in her own family, so she bought two for her daughters and one for herself.

When on her way home, armed with the three umbrellas, she happened to glance up, she saw opposite her in the car, the very woman with whom she had had her unfortunate experience in the morning.

The second woman stared at the three umbrellas very hard for several minutes, and then, with a significant smile, she leaned forward and said in an icy tone: „I see you have had a successful morning.“

Milk From Many Animals Used.

Milk is used everywhere that man lives, and it is secured from many different kinds of animals.

The Laplander milks the reindeer and freezes the milk into blocks to keep till needed. In the desert regions of Asia and Africa the natives drink the milk of camels and donkeys. In western Asia there are wandering tatar tribes who live largely on mare's milk. In many countries the goat is the poor man's cow, while sheep milk is widely used in the manufacture of cheese in Europe.

In the United States alone we produce more than six billion gallons of milk a year. Exclusive of the milk and cream used on the farm every year, our dairy products are worth \$600,000,000 a year.

(From an article on foods by Showalter in the „Geographic.“)

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm Om
Efttagene Høje Aftale
Tel. Main 7633. Madison 1003
Tacoma Wash.

Dr. Hyslin
Office 1201-5 Fidelity Bldg
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 490
Residence 924 No. 1 St. Main 555
House calls made preferably outside of office hours.

Dr. C. Quevlie
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøfagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER,
501-5 Lyon Bldg. Seattle

**Pacific Lutheran Academy
and Business College.**

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmerket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

„Fully accredited by the University of Washington.“

En billig Skole. Udmerkede Bygninger. Små Beliggenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

Puget Sound "Turkey" for President Wilson.

President and Mrs. Wilson will eat Puget Sound salmon at a dinner to be given them in the national capitol February 21 by Secretary Lane, the salmon being provided from Tacoma through T. H. Martin, secretary of the inter-city park committee. There will be four of the big fish, weighing 15 to 18 pounds each. Other western dishes are to form the menu, including reindeer, clams, Olympia oysters, etc.

A Single Act of Sin Like a Seed.

The single act of sin, like the solitary seed, unfolds itself in ever branching stems of wickedness, which tyrannize over the soul, and terrify the drowsy conscience into silence.

"Sow an act, reap a habit;
Sow a habit, reap a character;
Sow a character, reap a destiny."

"How can I do this great wickedness and sin against God?" said Joseph, when tempted. He fled from temptation. He withstood sin. The fear of the Lord is the beginning of wisdom, says the inspired wiseman. Yes, to so fear and love and trust in God that we love Him and His will more than all else, is indeed true wisdom.

The Lord has taught us how to resist evil. Watch and pray lest ye enter into temptation. The Christian keeps a sharp lookout for himself that he shall not be entangled in sin. It is through the word of God that this can be done. Hence he meditates on the word day and night. He is a praying Christian. Prayer is the humble arm that extends into the very heaven and asks for grace and strength. The Lord has taught every Christian to pray: Lead us not into temptation. Praying this prayer in faith assures the Christian of victory.

Such young Christian were Joseph and the prophet Daniel.

Crime Decreases Under Dry Law.

The effect of prohibition on crime in Tacoma is shown by the police record. There were 310 more arrests in December than there were in January.

There were 196 arrests for drunkenness in December, and in

January 31. Twenty of the 31 were arrested within 10 days after the prohibition law became effective.

Sheriff R. Longmire said that the criminal business of the county had fallen off about 33 per cent.

"The type of crime in which there is a very marked decrease is cases having their source in drunkenness or debauchery," said the sheriff.

It is a great pleasure to all law-abiding citizens to find that the law is working for the lessening of crime.

Lincoln and the Bible.

In the Lincoln Museum at Washington City there is an old copy of the Bible. It is worn by constant use. On the inside of the cover are these words in Lincoln's own handwriting: "A. Lincoln his own book."

On receiving a beautiful copy of the Bible from the colored people of Baltimore, Lincoln said: "In regard to the Great Book I have only this to say, that it is the best gift which God has given to man. All the good from the Savior of the world is communicated through this Book."

About a year before his death, Lincoln said to his personal friend Joshua Speed: "I am profitably engaged reading the Bible. Take all of this Book upon reason that you can and the balance on faith, and you will live and die a better man."

Bishop Fowler says in his famous lecture: "It came to be an open secret in the White House when they saw Lincoln reaching out for his Bible, and starting for his private room, they knew that somewhere in the wide armies of the republic a battle was on, and they would hear him praying mightily for the men about to die at the front for the republic."

(W. C. Scott.)

The Young People and Politics.

When I was a young man, teaching school in Iowa, I was asked by an elderly man what I thought of the political situation. I replied that I was not interested in politics, hence knew practically nothing about what was going on.

The old gentleman, a very

worthy man, a Norwegian, who had one son in the American navy and that an officer, said to me kindly yet sternly: "It is your duty to be interested in politics and you can not do your duty to the United States, unless you study politics and to the best of your ability take part in them, at all events vote intelligently." Such or something like these were his words. I can say that the rebuke was accepted in the spirit in which it had been given. I have since tried to keep somewhat posted and it has been my endeavor to be able to vote intelligently.

Young friends, remember, it is a duty, we owe to ourselves and our country, to study politics.

It ought to be a pleasant duty to study our country's needs, its laws, its institutions, its peoples, etc. Young men and women should look upon it as the greatest privilege to have a hand in the government.

(In the state of Washington the women have the right to vote. It is, I believe, generally accepted as true, that it was the women's vote that decided the question of prohibition at our last election.)

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRICTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Baalson, H. E., Shivana, Wash.
Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
Blakkan, I., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.
Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.
Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.
Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 36.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Ervjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.
Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.
Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
Phone Proctor 2133.
Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.
Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
Sandmel A., Lyman, Wash.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
White, A. O., Elverton, Oregon.
Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Andrew Leknes, Kasserer for Indremiasjonen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
1445 Moore St., Bellingham, Wn.
Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehem, Parkland.
Gunderson, Miss Sina, Bestyrerinde for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Young people's societies would do well, if now and then questions pertaining to their duty as citizens, were discussed. It would be an incentive for study and would create interest in politics. Our good, Christian, morally strong men ((women where they have the right to vote) should go actively into politics.

We ought not to be willing to let Catholics and corrupt political bosses and their machines run our politics. Let us get into the field and work. We can not be good Christians, if we neglect our duty as citizens.

Render unto Caesar that which is Caesar's and unto God that which is God's.

"What of It?"

There are many people who make fun of the church or scorn it. How many of these would be willing to live in a country with no churches? Why is it that even an infidel does not fear for his life or property when surrounded by good Christians? Is, for instance infidelity a guarantee of honesty and is a scoffer, because he scoffs, a man that is to be trusted?

Would a father and a mother feel easy if their son and daughter are in the company of such as scoff the word of God? No, indeed.

We are reminded of the incident of two infidels, an uncle and his nephew, who were traveling in the United States, at a time when civilization did not reach very far to the west. They had reached the outskirts of civilization and came to a log cabin, where they asked for lodging for the night. The owner looked to them like a hard character. They were given one room and the owner occupied the other. The uncle and nephew agreed that they would sleep and keep watch by turns, so the owner could not surprise them and kill them in their sleep. The nephew should sleep first, while the uncle kept watch with loaded pistols. The nephew had not more than got to bed when the uncle, too, began undressing.

"Why," said the nephew, "did you not agree to keep watch the first part of the night?"

"Yes," answered the uncle, "but it is not necessary. We are in no danger here. Go look through that hole in the wall and

see for yourself."

The nephew did as his uncle requested.

What do you think he saw? He saw the owner of the log cabin reading the Bible. They were infidels, but they knew that where a man loves the Bible he may look like a murderer, but he is not. They felt secure.

Such is the wonderful effect of the Bible. Is there any other book that has this effect? No. If he had been reading Ingersoll's attacks on the Bible, would they have felt secure?

Man may scoff, as much as he likes at the Bible, the church and the Christians, the fact remains that there is no other power in the world for good besides these.

Some Funny Foods.

The Frenchman likes his snails. In Canton, China, rats sell for 50 cents a dozen, and a dog steak brings more per pound than a leg of mutton. The Chinese mandarin pays thirty dollars per pound for the birds' nests from which his soups are concocted. In parts of the West Indies the palm worm is stewed in fat, while certain African tribes are as fond of caterpillars as an American is of the reed birds on toast.

In Russia the people have found the seeds of sunflowers a substitute for olives in the making of oil. The native Russian eats sunflower seeds as we eat peanuts, keeping a handful or so in his pocket and nibbling away at them from time to time. Each sunflower has from eight hundred to one thousand seeds and about forty million pounds of them are raised every year.

An acre of sunflowers yields about sixty bushels of seeds, and these, when pressed, produce about fifty gallons of oil. The Russians use sunflower-seed oil almost exactly as we use cotton-seed oil, only they make a greater use of it as a substitute for olive oil than we do.

Much of the oil is used for lighting and making candles and soaps.

"My Baptismal Vows,"

is suggested by the Lutheran Church Visitor as a proper motto for the new year. The editor writes: "It would be an excellent plan for every reader of these words to select a watchword as his guiding principle throughout the new year. We venture to

propose this one: My Baptismal Vows."

There can be no question that Christians are not sufficiently mindful of their baptismal vow. Through baptism we have been admitted to the family of God; we have been made brothers and sisters of the saints; we have become members of the royal priesthood among men; we have had our names enrolled as heirs of God. By baptism all power of evil over us has been broken, the spell and charm of Satan has become vain, and we have promised to fight, to live, and to conquer as the soldiers of Jesus Christ. What privileges, what riches, what advantages are ours through baptism! But we have also vowed to think, to speak, to live, and to act in accordance with our exalted station. To us is entrusted the highest work of men,—to show forth by words and life, the praises of Him who has called us out of darkness into His marvelous light. In our words and in our works we are to be the light of the world. We need to be reminded of this, and therefore it is a good motto not only for this year, but for all years to come for every Christian: My Baptism and Its Vow.—(S. in Loth. Wit.)

A Short Sermon on Love.

The following beautiful sentiments are translated from the French:

"You have only a day to spend here on earth; act in such a manner that you may spend it in peace.

"If you cannot bear with your brother, how will he bear with you?

"Peace is the fruit of love; for, in order to live in peace, we must bear with a great many things.

"None is perfect; each has his failings, each hangs upon the other, and love alone renders that weight light.

"It is written of the Son of Mary that 'having loved His own which were in the world, He loved them unto the end.'

"For that reason love your brother, who is in the world, and love him unto the end.

"Love is indefatigable; it never grows weary.

"Love is inexhaustible; it lives and is born anew in the loving; and the more it pours itself out, the fuller the fountain.

"Who ever loves himself better than he loves his brother is not worthy of Christ, who died for

Skandinavisk Klædeshandel

Tacomus største og best velassorteret lager af nye moderne herreklæder fra \$10.00 til \$25.00.

DRUMMER'S SAMPLE SUIT HOUSE

1340 Pacific Avenue

Ingvald Jetland
Bestyrer.

His brothers. Have you given away everything you possess? Go and give up your life also if needed.

"The wicked man loves not. He covets; he hungers and thirsts for everything. His eyes, like unto the eyes of a serpent, fascinate and allure, but only to devour.

"Love rests at the bottom of every pure soul like a drop of dew in the calyx of a flower. Oh, if you knew what it is to love!"—The Living Church.

A gentleman was walking along a street in Buffalo on the last day of the year, when his attention was attracted by the remarks of a little girl in front of a fruit store: "I wish I had an orange for ma." The gentleman saw that the children, though poorly clad, were clean and neat, and, calling them into the store, he loaded them with fruit and candies. "What's your name?" asked one of the girls. "Why do you want to know?" said the gentleman. "I want to pray for you," was the reply. The gentleman turned to leave, scarcely daring to speak, when the little one added: "Well, it don't matter, I suppose, God will know you anyhow."

Your burden is heavy—I have not a doubt,
But others have loads they must carry about,
And they are not whining.
Some people are glad if but half of the way
Lies out of the shadow, or part of the day

They see the sun shining.

Suppose you try smiling.

Rejoice in the Lord always; and again I say, Rejoice.

Let your moderation be known unto all men. The Lord is at hand.

Be careful for nothing; but in every thing by prayer and supplication with thanksgiving let your requests be made known unto God. Fil. 4, 4-6.